

uobičajenom pomorskom dokumentu (certifikatu o osiguranju i t. d.)."

Zbog navedenih i još sličnih razloga, sud je stao na stenovište, da se ne može smatrati, da su stranke htjele zaključiti kupoprodaju CIF, a isto tako da se ne radi o kupoprodaji "au disponible", pa je potvrdio prvostepenu presudu.

(DMF 1952, str. 17)

S.B.

Bilješka: - Okolnosti konkretnog posla (prodaja zaključena u toku iskrcavanja tereta) dopustile bi možda i protivni zaključak, naime da su stranke, ugovarajući klauzulu CIF u neuobičajenoj vezi s klauzulom "dobava na raspolaganju iz S/S Felix Roussel", mogle misliti na pr. na razgraničenje troškova na bazi sadržaja klauzule CIF. U tom slučaju ne bi se moralo uzeti, da ugovorene klauzule isključuju jedna drugu.

Ipak je već uvod u Incoterms 1953 (t. 8) upozorio na mogućnost, da sudovi ne priznaju neke varijante CIF ugovora, ili da zbog varijanta ospore uglavi karakter CIF ugovora, kao što je to učinila i konkretna presuda.

Z.R.

ARBITRAŽNA KOMORA (Chambre arbitrale), Marseille, 23.IV.1952.

Etablissements ca. Huilerie

Kupoprodaja CIF - Klauzula "otprilike" - Tolerancija određena u tipskom ugovoru

Skale tolerancija u pogledu kvaliteta, predviđene u tipskom ugovoru sindikata uljara, primjenljive su čak i u slučaju kupoprodaje CIF, koja sadržava klauzulu "otprilike".

(DMF 1952, str. 162)

S.B.

Bilješka. - Iz ove presude može se zaključiti, da se kod klauzule "otprilike", kad se odnosi na kvalitet robe, svejedno primjenjuju, za dozvoljene tolerancije, običaji usvojeni u prometu, koji vrijede za odnosnu vrstu robe.